

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 213/2015
03.03.2015. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Драгише Ђорђевића, председника већа, Зорана Таталовића, Маје Ковачевић Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Татјаном Миленковић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Б.Н., због кривичног дела злоупотреба службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., адвоката С.Б., поднетом против правноснажних пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.283/2012 од 17.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2628/2013 од 25.09.2014. године, у седници већа одржаној дана 03.03.2015. године, једногласно је донео

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н., као основан, па се у односу на окривљеног Б.Н. **УКИДАЈУ** правноснажне пресуде Вишег суда у Новом Саду К бр.283/2012 од 17.04.2013. године и Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2628/2013 од 25.09.2014. године, и предмет у том делу враћа Вишем суду у Новом Саду на поново одлучивање.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Новом Саду К бр.283/12 од 17.04.2013. године окривљени Б.Н. оглашен је кривим због извршења кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ и осуђен на казну затвора у трајању од 1 године, док је окривљена Н.И. оглашена кривом због извршења кривичног дела давања мита из члана 368. став 1. КЗ за које јој је изречена условна осуда тако што јој је утврђена казна затвора у трајању од седам месеци и истовремено одређено да се казна неће извршити ако окривљена у року од две године не изврши ново кривично дело.

Наведеном пресудом на основу члана 91. и 92. став 1. КЗ и члана 356. ст. 1. и 5. ЗКП, од окривљеног Б.Н. је одузет новац у износу од 250 евра као имовинска корист коју је прибавио извршењем кривичног дела злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ, а на основу члана 193. став 2. тачка 9. и става 2. ЗКП, обавезан је да на име паушала плати износ од 10.000,00 динара у

року од 15 дана по правноснажности пресуде под претњом последице принудног извршења, док је окривљена Н.И. ослобођена од обавезе плаћања трошкова кривичног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 бр.2628/2013 од 25.09.2014. године одбијене су као неосноване жалбе Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду и жалба браниоца окривљеног Б.Н. а пресуда Вишег суда у Новом Саду К бр.283/12 од 17.04.2013. године, потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљеног Б.Н., адвокат С.Б., због повреде закона из члана 438. став 1. тачка 9. и 10. и члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП са предлогом да Врховни касациони суд побијане пресуде преиначи у ослобађајуће или да побијане пресуде укине и предмет врати првостепеном суду на поновно одлучивање, а да се одреди да се извршење правноснажне пресуде одложи до доношења одлуке по захтеву за заштиту законитости.

Разматрајући захтев за заштиту законитости на седници већа одржаној сходно одредбама члана 486. и 487. ЗКП, Врховни касациони суд је нашао да је захтев изјављен од овлашћеног лица, благовремен и дозвољен.

Након што је примерак захтева за заштиту законитости у смислу члана 488. став 1. ЗКП доставио јавном тужиоцу, Врховни касациони суд је одржао седницу већа о којој није обавештавао јавног тужиоца и браниоца, јер веће није нашло да би њихово присуство било од значаја за доношење одлуке. На седници већа Врховни касациони суд је размотрио списе предмета, са пресудама против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода у захтеву нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н. је основан.

Основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н. указује да је суд, мењајући битне чињеничне наводе који представљају битна обележја кривичног дела које је окривљеном оптужбом стављено на терет и уношењем у изреку пресуде потпуно нових чињеничних навода, који конституишу друго кривично дело у односу на оно које оптужбом окривљеном стављено на терет, прекорачио оптужбу и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП.

Из списка предмета произилази да је оптужницом Вишег јавног тужилаштва у Новом Саду Кт бр.473/10 од 28.09.2010. године која је измењена 17.04.2013. године окривљеном Б.Н. стављено на терет да је као службено лице захтевао и примио поклон да у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу коју не би смео извршити у време, на месту и на начин ближе описан у чињеничном опису наведене оптужнице, а чиме је извршио кривично дело примање мита из члана 367. став 1. КЗ.

Из изреке пресуде Вишег суда у Новом Саду К бр.283/12 од 17.04.2013. године произилази да је окривљени Б.Н. оглашен кривим да је као службено лице прекорачио границе својих службених овлашћења, предузимајући радње у време, на месту и на начин ближе описано у изреци наведене пресуде и да те радње не спадају у оквир службених овлашћења офтамолога и не представљају службену радњу, на који начин је извршио кривично дело злоупотребе службеног положаја из члана 359. став 1. КЗ.

По налажењу Врховног касационог суда првостепени суд је мењајући чињеничне наводе из оптужбе "да је окривљени захтевао и примио поклон и да је извршио службену радњу коју не би смео извршити" и уносећи у изреку пресуде наводе "да је окривљени као службено лице прекорачио границе својих службених овлашћења и предузео радње које не спадају у оквир службених овлашћења офтамолога и не представљају службену радњу", дакле уносећи у изреку пресуде елементе другог кривичног дела у односу на оно за које је окривљени оптужен и оглашавајући окривљеног кривим због кривичног дела које оптужницом окривљеном није било стављено на терет, прекорачио оптужбу у погледу објективног идентитета пресуде и оптужбе и учинио битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 9. ЗКП, а како се то основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н. указује.

Бранилац окривљеног Б.Н. у образложењу повреде закона из члана 438. став 1. тачка 10. ЗКП, на коју захтевом за заштиту законитости указује навео је, да је у конкретном случају првостепени суд на поновљеном претресу утврдио да не постоје елементи кривичног дела које је окривљеном оптужницом стављено на терет, па је осуђујући окривљеног за друго кривично дело у суштини повредио члан 453. ЗКП, без обзира што је кривично дело за које је окривљени оглашен кривим са лакшом запрећеном казном од кривичног дела из оптужнице, обзиром да је у конкретном случају требало донети ослобађајућу пресуду. У образложењу повреде закона из члана 439. став 1. тачка 2. ЗКП, на коју се захтевом за заштиту законитости такође указује, бранилац окривљеног Б.Н. наводи да се на основу утврђеног чињеничног стања не може закључити да ли заказивање операције на ВМА спада у оквир службених овлашћења окривљеног и представља његову службену радњу и да ли представља службену радњу уопште, с тим да уколико заказивање операције не представља службену радњу уопште, онда не би могло бити речи о кривичном делу злоупотребе службеног положаја.

Врховни касациони суд се у напред наведне наводе захтева за заштиту законитости браниоца окривљеног Б.Н. није упуштао, обзиром да се истима у суштини полемиче са чињеничним утврђењима у правноснажним пресудама, а што не представља разлог прописан одредбом члана 485. став 4. ЗКП, због кога би подношење захтева за заштиту законитости од стране окривљеног било допуштено.

Из напред наведених разлога, првостепена и другостепена пресуда укинута су у односу на окривљеног Б.Н. и предмет у том делу враћен првостепеном суду на поновно одлучивање на основу одредбе члана 492. став 1. тачка 1. ЗКП.

**Записничар-саветник,
Татјана Миленковић, с.р.**

**Председник већа-судија,
Драгиша Ђорђевић, с.р.**